

Polstok brengt Lopikkers ver... Zelfs tot in Zuid-Korea en Japan

Wat verbindt koning Willem-Alexander en Aart de With? Beiden hebben ze op de schans van polstokvereniging Polstokkerdam gestaan. Wie denkt dat deze sport alleen in Friesland populair is, heeft het mis: Polsbroekerdam is het mekka van 'fierljeppen' in de Randstad, vertelt raspolstokker Arno Baas (33).

Pol van Tilburg

Daar sta je dan als koning, op het puntje van de schans in Polsbroekerdam, opgejut door vierhonderd kinderen:

„Springen, Willem, springen!” Zijne Majesteit koost uiteindelijk eieren voor zijn geld en hield het bij zwaaien naar de menigte. „Maar goed ook, anders had hij Trump niet kunnen ontvangen”, lacht Baas.

De ene maand een bezoek aan Polsbroekerdam, de andere maand de hand schudden van Amerikaans president Donald Trump voorafgaand aan de Navo-top. En dus: een verstandige keuze om je niet aan een 20 meter verre sprong te wagen, weet Baas. „Voor mensen die het nog nooit hebben gedaan, is het behoorlijk gevaarlijk.”

En die mensen zijn er genoeg in Ne-

derland. Wie op zoek gaat naar kinderen die nog nooit een voetbal, hockeystick of tennisracket hebben aangeraakt, dwaalt lang rond. Jongeren zonder polstok vind je daarentegen genoeg, maar zeker niet in Lopik. De gemeente telt liefst zes polstokverenigingen, waar de jongste dreumesen zich al bij de 'kikkervisjes' kunnen voegen om kennis te maken met de subtiële kunst van de sport.

Fietsband

En een kunst is het, blijkt op een doordeweekse avond in Polsbroek maar weer. Met een fietsband om zijn voet, om niet uit te glijden, begeeft Baas zich naar de hoogste van de vier schansen. Even de stok op de juiste afstand van de schans in het water planten, de passen uitmeten en gaan. „Door, door, door!” roept Baas' kompaan hem toe als de springer fanatiek klautert naar de top van de stok om zich een aantal meter verder te laten vallen in het zand. Hij baalt: „De techniek bij het landen was niet goed.”

De wortels van polstokverspringen gaan terug naar zo'n duizend jaar geleden. Waar de polstok eerst vooral als zakelijk oversteekmiddel diende, ontdekten men later dat een sprongetje over de polders ook erg

leuk kon zijn. Dit enthousiasme zorgde jaren later, in 1767, voor de eerste polstokverspringwedstrijd ooit. Na Friesland werd de sport rond de jaren 60 ook opgepikt in Lopik. Zo ontstond in 1975 de vereniging Polstokkerdam, die 50 jaar later haar gouden jubileum viert.

Maar wie is hier de grootste naam? De Johan Cruijff of Richard Krajicek onder de polstokverspringers? „Aart de With, zonder twijfel: de legende van onze vereniging”, antwoordt Baas zonder lang na te denken. De gepensioneerde springer bezat dertig jaar lang het Nederlands record en heeft in de regio een mythische status verworven.

De With heeft nog altijd meerdere records op zijn naam staan: 19,40 meter met een aluminium stok en 17,01 meter op de ouderwetse manier. „De sport werd de eerste jaren nog met een houten stok beoefend”, haalt Baas op. Het record staat momenteel op 22,21 meter, die gesprongen werd met een carbonstok door Jaco de Groot. „Maar met deze stok heeft Aart nooit gesprongen. Onze clublegende zou die afstand ook genaderd zijn.”

Demonstreren

Ook in het buitenland zijn de kunsten van De With niet onopgemerkt gebleven. In 2000 mocht de zestienvoudig Nederlands kampioen zijn sport demonstreren in Japan. En niet alleen daar maakten ze kennis met het polstokverspringen. „We zijn met een delegatie van Lopikers en Friezen ook in Litouwen en Zuid-Korea geweest”, vertelt Baas.

„We hebben daar toen een schans neergezet, een meertje gemaakt en er wat zand aangelegd. Polders hadden ze daar helaas niet.” Helaas voor Baas en zijn kompanen wilde de toenmalige president Lee Myung-bak net als Zijne Majesteit zich niet aan een sprong wagen. Wellicht dat een uitje van de Navo-top naar Polsbroekerdam wel voor een sprongetje had gezorgd.

▲ Arno Baas waagt zich aan een sprong in Lopik.

FOTO WILLIAM HOOGTEYLING

In Zuid-Korea hadden ze helaas geen polders

– Arno Baas

